

21 Ιανουαρίου 2014

Βίος και Πολιτεία του Οσίου Σεργίου του Ύρτονεζ : Συμφιλιωτής, και διδάσκαλος. Μέρος 9ο

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Θ. Συμφιλιωτής, και διδάσκαλος.

Οι επιδρομές των Τατάρων ήσαν περισσότερο επικίνδυνες σε εποχές που οι πρίγκηπες είχαν διαφορές σχετικά με την κυριαρχία του μεγάλου πριγκηπάτου. Οι διαφορές αυτές, έφθαναν μερικές φορές, σε εμφύλιο σπαραγμό, και το ακόμα

χειρότερο σε συμφωνίες με τους εχθρούς της ρωσικής γης Τατάρους, Πολωνούς, η Λιθουανούς.

Ο Όσιος Σέργιος προσπαθούσε να αποτρέπει αυτόν τον κίνδυνο και να ισχυροποιεί την ενότητα του έθνους κάτω από την εξουσία του μεγάλου πρίγκηπα, τόσο κατά την ιστορική μάχη του Κουλίκοβο, όσο και μετά από αυτήν. Πολλές φορές, ο ίδιος πήγαινε από τον έναν πρίγκηπα στον άλλον και με τον εμπνευσμένο λόγο του διέλυε τις φιλονικίες. Έτσι π.χ. το 1365 επισκέφθηκε την περιοχή του Κάτω Νοβγκορόντ, και έπεισε τον πρίγκηπα Μπόρις Κωνσταντίνοβιτς να την επιστρέψει ειρηνικά στον αδελφό του από τον οποίο την είχε αρπάξει και να υποταγεί στον μεγάλο πρίγκηπα Δημήτριο Ιωάννοβιτς.

Συμφιλίωσε επίσης με τον μεγάλο πρίγκηπα και τον πρίγκηπα της Ριαζάν Ολέγο, ο οποίος πολλές φορές, καταπατούσε τις συμφωνίες και ερχόταν σε προδοτικές συνεννοήσεις με τους εχθρούς. Ο Ντονσκού, ακολουθώντας τις εντολές του Χριστού, επανηλειμμένα του πρότεινε να λύσουν ειρηνικά τις διαφορές τους, αλλά εκείνος απέρριπτε διαρκώς τις προστάσεις του. Τότε ο μεγάλος πρίγκηπας απευθύνθηκε στον Όσιο με την παράκληση να βοηθήσει τον Ολέγο να υποχωρήσει μπροστά στο γενικό συμφέρον της πατρίδος. Το 1385 ο ταπεινός ηγούμενος ξεκίνησε για την πόλη Ριαζάν πεζός, σύμφωνα με την συνήθειά του. Τελικά, ο Ολέγκο μαλάκωσε, σεβάστηκε τον άγιο άνδρα και συμφώνησε να συνάψει παντοτεινή ειρήνη με τον μεγάλο πρίγκηπα.

Ο πρίγκηπας Βλαδίμηρος Ανδρέγιεβιτς έτρεφε μεγάλη αγάπη και αφοσίωση στον μακάριο Σέργιο. Πολλές φορές, ερχόταν προς αυτόν ο ίδιος ή του έστελνε υλικές προσφορές. Κάποτε μάλιστα που του έστελνε φαγώσιμα είδη με τον δούλό του, εκείνος έφαγε μερικά στον δρόμο. Όταν έφθασε στο μοναστήρι, παρέδωσε τα υπόλοιπα στον Όσιο λέγοντας ότι αυτά τα φαγητά, τα στέλνει ο πρίγκηπας. Ο διορατικός όμως Όσιος, δεν θέλησε να τα δεχθεί και του είπε:

Γιατί, παιδί μου, υπεχώρησες στον δαίμονα της λαιμαργίας; Γιατί παγιδεύθηκες στην γαστριμαργία και έφαγες χωρίς ευλογία από τα φαγητά που προσφέρθηκαν στο μοναστήρι;

Ο ανύποπτος για το διορατικό χάρισμα του Οσίου δούλος έπεσε στα πόδια του και με δάκρυα του ζήτησε συγνώμη. Τότε μόνον έγινε δεκτή η προσφορά του πρίγκηπα, τον οποίον ο Όσιος ευχαρίστησε και του έστειλε την ευλογία του.

Πολλοί, ζητούσαν την συμβουλή, την βοήθεια και την προστασία του Αγίου. Εκείνος ανταποκρινόταν πρόθυμα σε όλες τους τις ανάγκες. Υπεράσπιζε τους καταπιεσμένους και τους αδικουμένους. Ελεούσε τους φτωχούς. Δίδασκε με σοφία

τον κόσμο.

Κοντά στην μονή, ζούσε ένας φιλάργυρος και σκληρόκαρδος άνθρωπος. Αυτός αδίκησε τον φτωχό γείτονά του αρπάζοντάς του έναν χοίρο, τον οποίο και έσφαξε, χωρίς να πληρώσει τίποτε. Ο αδικημένος γείτονας κατέφυγε στον Όσιο. Εκείνος κάλεσε τον φταίχτη και του είπε:

-Παιδί μου, πιστεύεις στον Θεό; Ο Κύριος είναι κριτής δικαίων και αδίκων, πατέρας ορφανών και χηρών. Είναι έτοιμος να εκδικηθεί και να τιμωρήσει κάθε αδικία. Είναι φοβερό, να πέσει κανείς στα χέρια του. Πως δεν τρέμουμε αρπάζοντας τα πράγματα του πλησίον; Δεν είμαστε ικανοποιημένοι που μας χαρίζει άφθονα τόσα αγαθά, θέλουμε να κλέβουμε και τα ξένα; Περιφρονούμε την μακροθυμία του; Δεν βλέπουμε πόσο παραδειγματικά τιμωρούνται στην ζωή αυτή οι άδικοι; Τα σπίτια τους δεν δυστυχούν; Και δεν τους περιμένει αιώνια κόλαση.

Με τον τρόπο αυτόν τον συμβούλευσε και τελικά, του παρήγγειλε να αποκαταστήσει την ζημιά. Ο μέχρι τότε σκληρόκαρδος γείτονας μετάνιωσε ειλικρινά, υποσχέθηκε να διορθώσει και να δώσει τα ανάλογα χρήματα στο φτωχό, που αδίκησε. Αργότερα όμως άλλαξε διάθεση και δεν έδωσε το αντίτιμο της αξίας του χοίρου. Η τιμωρία δεν άργησε να έλθει. Μπαίνοντας στο κελάρι, που είχε το χοιρινό κρέας, το βλέπει γεμάτο σκουλήκια, καίτοι ήταν περίοδος παγωνιάς. Τρόμαξε και φοβήθηκε τόσο, που έτρεξε αμέσως να πληρώσει ολόκληρο το χρέος.

Κάποτε, ήλθε από την Κωνσταντινούπολη στην Μόσχα ένας επίσκοπος. Είχε ακούσει πολλά για τον Άγιο Σέργιο και του φαινόταν απίστευτα και για αυτό έλεγε:

-Είναι δυνατόν, να εμφανισθεί στις χώρες αυτές ένα τέτοιο πνευματικό αστέρι;

Με την απορία αυτή ήλθε στην λαύρα της Αγίας Τριάδος και ζήτησε να δει τον ηγούμενο. Μα τι του συνέβη; Μόλις αντίκρουσε τον γέροντα, αμέσως τυφλώθηκε. Ο Όσιος τον πήρε από το χέρι και τον οδήγησε στο κελλί του. Ο επίσκοπος με δάκρυα άρχισε να τον ικετεύει. Ωμολόγησε την απιστία του και γεμάτος μετάνοια παρακαλούσε να ξαναβρή το φως του. Ο Όσιος του μίλησε με πραότητα και τον συμβούλευσε να μην επαίρεται. Εκείνος που προηγουμένως αμφέβαλλε, βεβαιώθηκε ότι βρισκόταν μπροστά σε έναν άνθρωπο του Θεού και ότι αξιώθηκε να αντικρύσει έναν επίγειο άγγελο και ουρανοπολίτη.

[1] Η σημερινή κωμόπολις Γοροντόκ, που βρίσκεται μεταξύ της Μόσχας και της Λαύρας του Αγίου Σεργίου, 13 χιλιόμετρα από την τελευταία.

[2] Το μοναστήρι είχε την εποχή εκείνη δύο τμήματα, ένα για μοναχούς, και ένα για μοναχές.

[3] Όνομα ρωμαϊκό, που σημαίνει· υψηλός η ευσπόλητος.

[4] Φιννική φυλή, διασκορπισμένη στις επαρχίες Σβιάσκ, Καζάν, Όρενμπουργκ, Πέρμσκη, Κοστρόμ, και Νιζέγκοροντ.

Ι. Μ. Παρακλήτου Ωρωπού Αττικής, 2006

Πηγή: users.uoa.gr